

på denne ø er utilfredse med tilhørsforholdet til St. Kitts-Nevis, men ikke imod en associeringsordning med Storbritannien. Dette var forhold, som Storbritannien ikke kunne blande sig i, efter at øerne har fået fuldt indre selvstyre.

For *St. Vincents* vedkommende var associeringsordningen ikke endeligt gennemført på grund af en langvarig magtkamp mellem de to politiske partier på øen. Spørgsmålet om *St. Vincents* associeringsstatus spillede imidlertid ikke nogen rolle i dette interne opgør, idet begge partier var tilhængere af en sådan status.

Associeringsordningen mellem de 6 områder og Storbritannien havde på samme måde som Cookøernes associering med New Zealand i 1965 peget på nye muligheder ved afkoloniseringen af små områder. Fra britisk side håbede man, at associeringsordningen for de 6 karaimiske ø-territorier kun var et skridt på vejen henimod fuld uafhængighed for en levedygtig vestindisk føderation.

Fra *nederlandske* side blev de britiske synspunkter endosseret, og det understregedes, at de 6 områders opnåelse af selvstyre var i overensstemmelse med resolution 1541 (XV). Befolkningerne var blevet behørigt konsulteret under hele tilblivelsesprocessen, og associeringsordningen hjemlede udtrykkeligt hvert af områderne ret til at erklære sig uafhængigt, hvis og når det måtte ønske dette.

Barbados, Ceylon, Jamaica, Malaysia og Uruguay gav udtryk for, at associeringsordningen var i overensstemmelse med befolkningens ønsker, og at disse områder derfor burde behandles i en særskilt resolution. De associerede stater måtte dog stadig betegnes som ikke-selvstyrende områder, om hvis udvikling den administrerende magt fortsat var forpligtet til at afgive oplysninger til FN.

Den *britiske* repræsentant afgav oplysninger vedrørende en række britiske små kolonionråder.

Mauritius bliver uafhængigt den 12. marts 1968.

På *Seychellerne* vil en ny forfatning snart træde i kraft. Valg på grundlag af almindelig og lige valgret til et nyetableret regeringsråd med både udøvende og lovgivende funktioner fandt sted den 12. december 1967. Indien kritiserede den hidtidige fremskridts-

takt i retning af et udvidet lokalt selvstyre på Seychellerne, men hilste meddelelsen om den nye forfatning velkommen som et skridt i den rigtige retning.

Der er også sket forfatningsmæssige fremskridt på *St. Helena*, hvor den tidligere rådgivende forsamling er blevet erstattet med en lovgivende forsamling med et flertal af valgte medlemmer.

På *Salomonøerne* er indført en ny forfatning, hvorefter der allerede er afholdt valg på basis af almindelig og lige valgret. Antallet af valgte medlemmer i det lovgivende råd er blevet forøget, og der er oprettet et udøvende råd til at rådgive højkommissæren.

Ligeledes på grundlag af en ny forfatning er der afholdt valg til repræsentanternes hus på *Gilbert- og Ellice-øerne* i oktober 1967. Huset skal rådgive regeringsrådet i lovgivningsspørgsmål samt vælge 5 af regeringsrådets 10 medlemmer.

På *Ny Hebriderne* fortsætter de to administrerende magter — Frankrig og Storbritannien — deres bestræbelser på at fremme områdets økonomiske og sociale udvikling.

På de *britiske Jomfruer* er der i 1967 sat en ny forfatning i kraft, hvorefter de valgte medlemmer af den lovgivende forsamling besætter størstedelen af pladserne, samtidig med at det nu er de valgte medlemmer, der udpeger førsteministerne.

Bermuda, der i lang tid har været selvstyrende, vil i løbet af kort tid få en ny skreven forfatning.

På *Bahamaøerne* er der i 1967 for første gang afholdt valg på grundlag af almindelig og lige valgret med det resultat, at det progressive liberale parti kom til magten.

Swaziland, der siden april 1967 har haft indre selvstyre, vil opnå uafhængighed den 6. september 1968, altså betydeligt før den af Storbritannien oprindeligt fastsatte frist i 1970.

Kun de tre kommunistiske medlemmer af koloniudvalget — *Sovjetunionen*, *Polen* og *Bulgarien* — fremkom i 4. udvalg med generelle indlæg om de mindre områder. De hævdede, at kolonimagterne har gjort en lang række af de mindre kolonionråder til militære støttepunkter i, hvad der blev betegnet som „de imperialistiske magters aggressive globale strategi“. Som eksempel nævntes bl. a. Guams militære betydning for Vietnam-krigen. En sådan militarisering